

ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ

ΤΟΥ 1786

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Γενικῶς παραδεκτὸν τυγχάνει, ὅτι ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς ἔχει διττὴν τὴν καταγωγὴν, πρῶτον μὲν ἐκ τῶν Σωματείων τῶν Λιθοτόμων τοῦ Μεσαίωνα, ἅτινα καὶ ταῦτα ἀνάγονται ἴσως γενεαλογικῶς εἰς τὰ Ἀρχιτεκτονικὰ Σωματεῖα τῶν Ρωμαίων, καὶ δεύτερον, ἐκ τινων Φιλοσοφικῶν ἢ Μυστικῶν Θρησκευτικῶν Σωματείων, ἅτινα παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς τῆς Ἐκκλησίας, διετήρησαν κατὰ τοὺς μέσους χρόνους καὶ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τὰς παραδόσεις αἰρέσεών τινων τῆς Ἀνατολῆς (1).

Ἐκ τῆς συναφείας τῶν δύο τούτων παραγόντων κατὰ τὸν 17. αἰῶνα ἐγενήθη ἐν Ἀγγλίᾳ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 18. ἑκατονταετηρίδος, ὁ θεωρητικὸς Ἐλευθεροτεκτονισμὸς, ἔχων τοὺς τρεῖς Συμβολικοὺς βαθμοὺς.

Τὰ καθαρῶς τεχνικὰ Σωματεῖα συνέβαλον εἰς τὴν μορφήν τοῦ νέου Τάγματος, ἐν ᾧ οἱ Θεωρητικοὶ Τέκτονες, εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, τὸ δὲ Τάγμα προσέλαβε τὸν παγκόσμιον αὐτοῦ χαρακτῆρα διὰ τῆς ἐν ἔτει 1717 ιδρύσεως τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ Μεγάλη αὕτη Στοὰ οὐ μόνον κατήργησε πάντα ἐπαγγελματικὸν περιορισμὸν, ἀλλὰ ἀνεκήρυξεν, ὅτι ὁ

(1) Πρβ. Goblet d' Alviella.—The period of Transition and the origin of the Higher Degrees.

δεσμός τῆς Τεκτονικῆς ἀλληλεγγύης ἔπρεπε νὰ τεθῆ ὑπὲρ ἄνω πάσης πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς διαιρέσεως.

»Μολονότι, λέγει τὸ Σύνταγμα τοῦ 1723, κατὰ τοὺς
»ἀρχαίους χρόνους οἱ Τέκτονες πάσης χώρας ὑποχρε-
»οῦντο ν' ἀκολουθῶσι τὴν θρησκείαν τῆς χώρας των ἢ
»τῆς φυλῆς των, ἐν τούτοις εἰς τὸ μέλλον θεωρεῖται λυ-
»σιτελέστερον νὰ μὴ ἐπιβάλη τις εἰμὴ τὴν θρησκείαν ἐπὶ
»τῆς ὁποίας πάντες οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται σύμφωνοι
»ἐπιτρέποντες εἰς ἓνα ἕκαστον νὰ ἔχη τὰς ἰδιαιτέρας αὐ-
»τοῦ πεποιθήσεις» (1).

Θεωρεῖται ἐν τούτοις βέβαιον, ὅτι, οἱ ἐξευρόντες τὴν λύσιν ταύτην, ἢ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῶν, ἐξηκολούθησαν ν' ἀποτελῶσιν ἐντὸς αὐτῶν τούτων τῶν Στοῶν, ἰδίους συνεταιρισμοὺς, εἰς οὓς ἔνιοι μόνον τῶν μουμένων ἐγένοντο δεκτοί. Ὡς ἐκ τούτου βλέπομεν, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα οἱ Ροδόσταυροὶ υἱοθετοῦντο εἰς Στοὰς καθαρῶς τεχνικὰς, ὡς μέλη παραδεδεγμένα.

Ἐν ἔτει 1722, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Desaguliers καὶ ὁ Anderson συνέτασσαν τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ Τυπικόν, δι' ὧν ἔμελλεν ὁ Τεκτονισμὸς ἀπὸ καθαρῶς τεχνικοῦ νὰ μετασηματισθῆ εἰς θεωρητικόν, ὁ Sæmber ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Μέγαν Διδάσκαλον, τοὺς Διδασκάλους, Ἐπόπτας καὶ Ἀδελφοὺς τῆς Ἀρχαιοτάτης καὶ Σεβασμιωτάτης Ἀδελφότητος τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον Long Livers (μακρόβιοι) πραγματευόμενον, περὶ τῶν μέσων

(1) Πρβ. Σύνταγμα 1723, The Charges of a Free Mason. I. Oj God and Religion· σελὶς 48, ἔκδοσις Φιλαδελφείας 5734

πρὸς ἐπίτευξιν τῆς μακροβιότητος καὶ ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς «ὀλίγους Τέκτονας τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ» τοὺς εὐρισκομένους ὀπίσθεν τοῦ πέπλου, καὶ οἷτινες «ἐμυήθησαν εἰς τὰ ὑψηλὰ μυστήρια καὶ τὰ βαθέα μυστικά τοῦ Τεκτονισμοῦ».

Διάφοροι ἐπιστολαί, δημοσιευθεῖσαι ἐν ταῖς ἔφημερίσι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατηγοροῦν τοὺς Τέκτονας ὡς λαβόντας μέγα μέρος τοῦ συμβολισμοῦ αὐτῶν παρὰ τῶν Ροδοσταύρων.

Γνωστὸν δὲ τυγχάνει ὅτι οἱ Ροδόσταυροι, πλὴν τῆς ἀναζητήσεως τῆς φιλοσοφικῆς ἴθου καὶ τοῦ ἐλιξηρίου τῆς μακροβιότητος, ἐπρέσβευον καὶ ἀρχὰς φυσικῆς τινος φιλοσοφίας, ἴσως δὲ δύναται τις ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὸν συμβολισμὸν τοῦ τρίτου βαθμοῦ, ὅστις ἀναφέρεται τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1725 καὶ ὅστις δὲν καθιερώθη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Στοᾶς, εἰμὴ ἔτη τινὰ βραδύτερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ Ροδόσταυροι ἐστρατολόγουν τοὺς νέους αὐτῶν ὀπαδοὺς ἐν ταῖς Τεκτονικαῖς Στοαῖς, ὑποβάλλοντες τούτους εἰς συμπληρωματικὴν μύησιν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ταύτην διοργάνωσιν καὶ ἕτερον στοιχεῖον, ἤδη ὑφιστάμενον ἐντὸς τῶν Τεκτονικῶν Στοῶν, φαίνεται ὅτι συνεχωνεύθη πρὸς αὐτάς, κατὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην περίοδον, τούτεστιν αἱ μυστικαὶ ἑταιρεῖαι, αἵτινες ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἦσαν οἱ διάδοχοι Ἱπποτικῶν τινῶν Ταγμάτων, τοῦλάχιστον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν τῶν τελευταίων τούτων πρὸς ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1721 τὰ λείψανα ταῦτα τῶν Ἱπποτι-

κῶν Ταγματῶν ἦσαν ἤδη ἀδιασπᾶστος συνηνωμένα ἄλλα μὲν πρὸς τὰς Τεκτονικὰς Στοᾶς, ἄλλα δὲ πρὸς τὴν Στοᾶν τοῦ Kilwinning ἐν Σκωτίᾳ.

Ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1733 ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ὁ κατάλογος τῶν Στοῶν τῶν Διδασκάλων Τεκτόνων, ἀναγράφεται ἐν αὐτῷ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ Στοὰ Σκώτων Τεκτόνων. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημος οὕτως εἰπεῖν ἐμφάνισις Σκωτικοῦ Συστήματος.

Ἡ Μεγάλη Στοὰ τῆς Ἀγγλίας καίτοι εἶχεν ἤδη ἐπιτρέψει τὴν συγχώνευσιν μετὰ τῶν Στοῶν αὐτῆς, τῶν Στοῶν τοῦ Τρίτου Βαθμοῦ, ὡς ἔπραξεν ὡσαύτως βραδύτερον καὶ διὰ τὸ Δόγμα τῆς Βασιλικῆς Ἀψίδος (Royal Arche) ἀπέκρουσεν οὐχ' ἥττον πᾶν ἄλλο σύστημα. Οὕτω τὸ Σκωτικὸν σύστημα ἠναγκάσθη ν' ἀναπτυχθῆ τοῦ λοιποῦ ἐκτὸς τῆς Μεγάλης ταύτης Στοᾶς, ἐξηκολούθησεν ὁμως πάντοτε νὰ στρατολογῇ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ μεταξὺ τῶν Διδασκάλων τῶν Συμβολικῶν Στοῶν καὶ νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν γενικῶν τύπων τοῦ Συμβολικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη πηγὴ ἐξ ἧς ἦντλησαν κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους ἀλληλοδιαδόχως τοὺς διαφόρους βαθμοὺς, περὶ ὧν μνεῖται ποιεῖται ὁ Ramsay τὸ ἔτος 1737, τὸ Βασιλικὸν Τάγμα τῆς Σκωτίας πιθανῶς δὲ καὶ τὸ Δόγμα τοῦ Herodotus, ὅπερ ὁ ἀείμνηστος Ἀδ. Albert Pike παράγει ἐκ τῶν λέξεων Ἱερὸς Δόμος.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1730 καὶ ἐντεύθεν τὸ Σκωτικὸν Σύστημα κατακτᾷ ἕδαφος ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ, ἔνθα

νέοι βαθμοὶ καὶ νέα Δόγματα δὲν ἤργησαν ν' ἀναφανῶσιν, ἰδίᾳ δὲ ἐν Γερμανίᾳ καὶ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, μετὰ προφανῆ κίνδυνον, οὐ μόνον τοῦ καθαρῶς Σκωτικοῦ Συστήματος, ἀλλ' ἐν γένει τοῦ Τεκτονικοῦ Τάγματος.

Εὐτυχῶς ὅμως διὰ τὸ Σκωτικὸν Σύστημα εὐρέθησαν ἄνδρες συνετοὶ καὶ πεφωτισμένοι, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ θέσωσι τάξιν καὶ ἐνότητα εἰς τὸ δημιουργηθέν χάος.

Ἀληθῶς, ἐκλέξαντες οὗτοι ἀριθμὸν τινα βαθμῶν, παρενέθεσαν τούτους εἰς τὰ μᾶλλον γνωστὰ τότε συστήματα, ὡς τὸ τῶν Ροδοσταύρων [ἐν Arras τῆς Γαλλίας 1745], τὸ τῆς Τελειοποιήσεως [1754], τὸ τῆς Αὐστηρᾶς Τηρήσεως [1756] τὸ τῶν Συνταγμάτων τοῦ Βορδῶ [Bordeaux 1762], τὸ Ἀρχαῖον Σκωτικὸν [1770], καὶ τέλος τὸ Ἀρχαῖον καὶ Παραδεδεγμένον Σκωτικὸν [1786].

Ὅτε Φρειδερίκος ὁ Μέγας τῆς Πρωσσίας ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Δόγματος τῆς Τελειοποιήσεως, τοῦτο περιελάμβανεν 25 βαθμοὺς διηρημένους εἰς 7 κατηγορίας, ὕπατος δὲ πάντων ἦτο ὁ τῶν Ὑπερτάτων Πριγκήπων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ, οἵτινες ἀπετέλουν τὸ Συμβούλιον ἢ τὴν Σύνοδον τὴν διοικοῦσαν ὁλόκληρον τὸ Σύστημα.

Διὰ τῶν Μεγάλων Συνταγμάτων τοῦ 1786 ὁ ἀριθμὸς τῶν βαθμῶν ἀνεβιβάσθη εἰς 33, ὁ δὲ 25ο καὶ τελευταῖος τοῦ Δόγματος τῆς Τελειοποιήσεως ἐγένετο ὁ 32ο τοῦ Ἀρχαίου καὶ Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος, οὗτινος ἡ ἀνωτάτη διοίκησις ἀνετέθη εἰς τὸ Ὑπατον

Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν κατεχόντων τὸν 33ο καὶ τελευταῖον βαθμόν.

Ἡ γνησιότης τῶν Μεγάλων Συνταγμάτων τοῦ 1786 πολλάκις διημφισβητήθη, τὴν σήμερον ὅμως, χάρις εἰς τὰς μελέτας σοφῶν τεκτόνων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀοιδίου Ὑπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33ο τῆς Νοτίου Δικαιοδοσίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Ἀδ. . . Albert Pike, ἀπεδείχθη σαφῶς ὅτι τὰ Συντάγματα ταῦτα ἦσαν ὄντως ἔργον τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου. (1)

Ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Ἀδ. . . Pike γίνεταί δῆλον ὅτι ὁ Μέγας Φρειδερίκος ὑπῆρξεν ὁ Μέγας Ταξιάρχης τοῦ Ἀρχαίου καὶ Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος ἐν τοῖς δύο Ἠμισφαιρίοις καὶ ὅτι μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν τὰ Μεγάλα Συντάγματα αὐτοῦ, ἅτινα καὶ μέχρι τοῦ νῦν διέπouσι τὸ Δόγμα.

Τὰ Συντάγματα ταῦτα δὲν ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τὸ δὲ πρῶτον Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ο τὸ ἰδρυθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πόλιν Charleston τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1801, ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου, ὅπερ διευθύνει τὸ Δόγμα ἔτι καὶ σήμερον ἐν τῇ Νοτ. Δικαιοδοσίᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κατάγονται πάντα τὰ Ὑπατα Συμβούλια τῶν δύο Ἠμισφαιρίων.

(1) Προλ. Albert Pike, A historical inquiry in regard to the Grand Constitutions of 1786.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς εἰσήχθη κατὰ πρῶτον ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις, περὶ τὰ τέλη τοῦ 18. ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19. αἰῶνος, ὑπὸ τῶν Γάλλων, οἵτινες τότε κατεῖχον τὰς Νήσους.

Ἡ πρώτη Στοά, ἣτις ἰδρύθη ἐν Κερκύρα, ἦτο ἡ Saint-Napoleon, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Γαλλίας, ἣτις μεταβάλλουσα ὀνόματα, ὠνομάσθη τέλος ἐν ἔτει 1843 Φοῖνιξ, καὶ ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε ἐργαζομένη ἀνελλιπῶς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1814 ἰδρύθη ἐν Κερκύρα ἡ πρώτη ἀνεξάρτητος Ἑλληνικὴ Τεκτονικὴ Δύναμις, ἔχουσα δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν Ἑπτὰ τοῦ Ἰονίου Νήσων καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Γαληνοτάτη Μεγάλῃ Ἀνατολῇ τῆς Ἑλλάδος, μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γάλλων καὶ τὴν κατάληψιν τῶν Ἰονίων Νήσων παρὰ τῶν Ἀγγλων ἰδρύθησαν ἐν Κερκύρα καὶ Ζακύνθῳ Ἀγγλικαὶ Στοαί.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι αἱ πρῶται Στοαὶ ἀναφαίνονται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1865, διοικούμεναι ὑπὸ τριμελοῦς Διοικητηρίου ἐξαρτωμένου ἐκ τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἰταλίας.

Ἀλλὰ τῇ αἰτήσει τῶν Ἑλληνικῶν Στοῶν, ὧν πρώτη ἰδρυθεῖσα ἦτο ἡ Σ.·.Στ.·. Πανελλήνιον, ὁ Μέγας Διδάσκαλος τῆς Ἰταλίας, διὰ Διατάγματος αὐτοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 7. Φεβρουαρίου 1867 ἔ.ν. ἐκήρυξεν ἀνεξαρτήτους τὰς Ἑλληνικὰς Στοὰς καὶ τὸ Διευθυντήριον αὐτῶν, αἱ δὲ Στοαὶ αὗται, 7 τὸν ἀριθ-

μόν δι' αντιπροσώπων αὐτῶν ἴδρυσαν τὴν Γαληνοτάτην Μεγάλην Ἀνατολὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξέδωκαν τὸ πρῶτον Τεκτονικὸν Ἑλληνικὸν Σύνταγμα. (1) ἐκλέξασαι προσωρινὸν Μέγαν Διδάσκαλον τὸν Νικόλαον Δαμασκηόν.

Ἀμέσως τότε οἱ διευθύνοντες τὰ Τεκτονικὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι ἤρχισαν συνεχῆ ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Δημητρίου Ροδοκανάκη, (2) ἐν Ἀγγλίᾳ τότε εὕρισκομένου, ὅπως πείσωσι τοῦτον νὰ κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τεκτονικοῦ Τάγματος.

Ὁ ἀείμνηστος ἀδ. . Ροδοκανάκης κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν αντιπροσώπων τῶν ἐν Ἑλλάδι Στοῶν τὴν 9.121. τοῦ Ἰουλίου 1872 ἐξελέγη ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων μελῶν τῆς Μεγ. . Ἀνατολῆς Μέγας Διδάσκαλος.

Τὴν ἐπομένην 10. Ἰουλίου 1872 ὁ ἀδ. . Ροδοκανάκης δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν, δι' ὧν εἶχε περιβληθῆ παρὰ

(1) Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι τὸ πρῶτον τοῦτο Σύνταγμα δὲν φέρει, δι' εὐνοήτους λόγους, εἰμὴ τὰ ἀρχικὰ ψηφία τῶν ὑπογραψάντων αὐτὸ Τεκτόνων.

(2) Ὁ Ἀδ. . Δ. Ροδοκανάκης ἐμύθη εἰς τὰ Τεκτονικὰ Μυστήρια ἐν τῇ Στ. . Ἁγίος Ἀνδρέας ἐν Ἀν. . Ἐδιμβούργου, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Σκωτίας Κόμητος *Dalhousie*, ἐξαιρετικῶς καὶ εἰς τοὺς τρεῖς βαθμούς, τὴν 18. Ὀκτωβρίου 1869.

Τὴν 25. Ἀπριλίου 1870 ἐγένετο δεκτὸς ὡς Ὑπάτος Μέγας Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ 33ο. , καὶ ἐνεργὸν μέλος τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τῆς Σκωτίας. Πρβλ. Ἐπετηρίδα Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33ο τῆς Ἑλλάδος 1908—1909.—

τοῦ Ὑπ. . . Συμβ. . . τοῦ 33ο τῆς Σκωτίας, καθίδρυσε τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι, Ὑπ. . . Συμβούλιον, οὔτινος ἐχηρμάτισε Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης, μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐπισυμβάντος κατὰ Ἰανουάριον 1903.

Τὸ πρῶτον Ὑπατον Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν ἑξῆς :

Πρίγκηψ ΔΗΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ Ὑπ. . . Μεγ. . . Ταξ. . .
ΝΙΚ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ Ἀνθυπ. . . Μεγ. . . Ταξ. . .
Δ. Σ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Μεγ. . . Θεσ. . .
ΑΘΑΝ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Μεγ. . . Καγκ. . .
ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Μεγ. . . Ἀρχιγραμματεὺς
ΑΝΔΡ. ΚΑΛΥΒΑΣ Μεγ. . . Ἱερεύς.

Τὰ πρῶτα ταῦτα μέλη ἦσαν πάντες καὶ Μέλη τῆς Μεγ. . . Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ὑπ. . . Συμβ. . . ἀνεγνωρίσθη πρῶτον παρὰ τοῦ Ὑπ. . . Συμβ. . . Νοτ. Δικαιοδ. Η.Π.Α., τὴν 7]19 Μαρτίου 1873 καὶ παρὰ τοῦ Ὑπ. . . Συμβ. . . τῆς Σκωτίας 24]6—5—1873 ταύτοχρόνως παρὰ τοῦ Ὑπ. . . Συμβ. . . τῆς Ἰρλανδίας, κατόπιν παρὰ τοῦ Ὑπ. . . Συμβ. . . τῆς Γαλλίας τὴν 24—11—1873, τοῦ Ὑπ. . . Συμβ. . . τοῦ Βελγίου τὴν 30—11—1873 καὶ ἐν συνεχείᾳ παρ' ὄλων τῶν Ὑπ. . . Συμβ. . . τῆς Ὑφηλίου.

ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ

ΤΟΥ 1786

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΝΕΑΙ ΜΥΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΕΙΩΔΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ & ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝ, ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ
Τῆ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Η Μ Ε Ι Σ
Φ Ρ Ε Ι Δ Ε Ρ Ι Κ Ο Σ
ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ
ΜΑΡΓΓΑΒΟΣ ΤΟΥ ΒΑΝΔΕΒΟΥΡΓΟΥ ΚΤΛ.

ΥΠΑΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ, ΜΕΓΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ, ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ ἢ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ
ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Πᾶσι τοῖς Ἐξοχωτάτοις καὶ Φιλτάτοις Ἀδελφοῖς
Ἡμῶν, οἵτινες δὰ ἴδωσι τὰ παρόντα γράμματα

ΑΝΟΧΗ - ΕΝΩΣΙΣ - ΕΥΤΥΧΙΑ

Αἱ πεποιθήσεις ἡμῶν καὶ τὰ συντηρητικὰ καὶ κυριαρχι-
κὰ καθήκοντα, ἅτινα συνήψαμεν πρὸς τὸ ἀρχαιοτάτον καὶ
σεβάσιμον ἴδρυμα, τὸ γνωστὸν τὴν σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνο-
μα Ἀδελφότης Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἢ Τάγμα τῶν Ἀρχαῖ

ων Ἐλευθέρων Παραδεδεγμένων Τεκτόνων, κατέστησαν αὐτό, ὡς ἐγένετο γνωστόν τοῖς πᾶσι, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμετέρας ἰδιαιτέρας φροντίδος·

Τὸ παγκόσμιον τοῦτο Ἰδρυμα, οὗτινος ἡ ἀρχὴ ἀνάγεται εἰς τὴν κοιτίδα τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, εἶναι ἀγνόν κατὰ τὸ Δόγμα καὶ τὴν Διδασκαλίαν, σοφόν, συνετὸν καὶ ἠθικόν εἰς τὰ διδάγματα, τὰς ἐξασκήσεις, τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ μέσα· συνιστᾶται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸν φιλοσοφικόν, κοινωνικόν καὶ φιλανθρωπικόν αὐτοῦ σκοπὸν. Ἡ Ἐταιρεία αὕτη ἔχει τὸν ἐξῆς σκοπὸν. τὴν Ὁμόνοιαν, τὴν Εὐημερίαν, τὴν Πρόοδον καὶ τὴν Εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ ἐνὸς ἐκάστου ἀτόμου, ὅθεν πᾶσαν ἐλπίδα καὶ πᾶν ἔργον εὐσταθῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζηται ὅπως φθάσῃ πρὸς ἐκείνον τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον μόνον ἄξιον ἑαυτῆς ἐπαγγέλλεται·

Ἐν τούτοις προϊόντος τοῦ χρόνου ὁ ὀργανισμὸς καὶ ἡ ἐνότις τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς διευθύνσεως, ὑπέστησαν σπουδαίας τροποποιήσεις, προελθούσας ἐκ τῶν ἀνατροπῶν καὶ μεταβολῶν, αἵτινες ἀνέτρεψαν τὴν κατάστασιν τοῦ κόσμου, ἢ ἀλληλοδιαδόχως μετάβαλον αὐτὴν καὶ αἵτινες διεσκορπίσαν τοὺς ἀρχαίους Τέκτονας εἰς διάφορα μέρη τῆς Οἰκουμένης κατὰ διαφόρους περιόδους, καὶ τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ἡμετέρων χρόνων. Ὁ διασκορπισμὸς οὗτος ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ γεννηθῶσι διάφορα ἑτερογενῆ Συστήματα, ἅτινα ἀκμάζουσι τὴν σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Δόγματα ἢ Τύποι καὶ ὧν τὸ σύνολον ἀποτελεῖ τὸ Τάγμα.

Πλὴν τούτου, ἕτεροι διαιρέσεις, ἀποτέλεσμα τῶν πρώτων, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν διοργάνωσιν νέων σωματείων, ὧν τὰ πλεῖστα οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὴν Ἐλευθέραν Τέχνην τοῦ Τεκτονισμοῦ, πλὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τύπων τινῶν διατηρηθέντων ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν, ὅπως καλύψωσι τοὺς μυστικούς αὐτῶν σκοπούς, τοὺς συχνάκις ἀποκλειστικούς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπικινδύνους, σχεδὸν δὲ πάντοτε

έναντίους πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ, οἷα παρελάβομεν ταῦτα ἐκ τῆς παραδόσεως·

Τὰ γνωστά σχίσματα, ἅτινα ἐγεννήθησαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐχώρισαν τὰ σωματεῖα ταῦτα, ἐγέννησαν, ὑπονοίας καὶ ἔλλειψιν πάσης ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους πάντων σχεδὸν τῶν Ἡγεμόνων, καὶ μεγίστους προὔκάλεσαν σκληροὺς διωγμοὺς ἐκ μέρους τινῶν ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τῶν προσπαθειῶν Τεκτόνων ἐπιφανῶν ἐπὶ ἀρετῇ κατηνύσθησαν αἱ ἔριδες, πάντες δὲ πρὸ πολλοῦ ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν, ὅπως ταῦτα γίνωσι το ἀντικείμενον γενικῆς συζητήσεως καὶ ἐξευρεθῶσι τὰ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῶν καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τοῦ Τάγματος, διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῆς διοικήσεως αὐτοῦ, τῆς ἀρχικῆς συνθέσεως τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ πειθαρχίας.

Ἄποδεχόμενοι τὰς εὐχὰς ταύτας, αἵτινες ὑπάρχουσι κοινὰ ἐν Ἡμῖν, ἀφ' ὅτου τελείως ἐμυθήθημεν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, δὲν ἠδυνήθημεν ὅμως νὰ ἀποκρῦψωμεν οὔτε τὸν ἀριθμὸν οὔτε τὴν φύσιν, οὔτε τὸ ἀληθές μέγεθος τῶν κωλυμάτων, ἅτινα ἔδει νὰ ὑπερικήσωμεν, ὅπως πραγματοποιηθῶσιν αἱ εὐχαὶ ἐκεῖναι. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἐσκέφθημεν, ὅπως ἔλθωμεν εἰς συνεννόησιν πρὸς τοὺς σοφωτάτους ἀδελφοὺς καὶ ἀρχηγοὺς τῆς Ἀδελφότητος εἰς πάσας τὰς χώρας τῆς οἰκουμένης, περὶ τῶν καταλληλοτάτων βουλευμάτων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὠφελίμου τούτου σκοποῦ, χωρὶς νὰ παραβιασθῇ οὐδεμία αὐτοβουλία, χωρὶς νὰ παραβιασθῇ οὐδεμία ἀληθῆς ἐλευθερία τῶν Τεκτόνων, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐλευθερία τῶν γνωμῶν, ἥτις ἐξ ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ ἱερωτάτη καὶ ἐν ταύτῳ, ἡ μᾶλλον ἐπιδεχομένη προσβολάς.

Μέχρι τοῦδε, τὰ τοῦ Βασιλέως καθήκοντα, τὰ εἰς Ἡμᾶς

μᾶλλον εἰδικά, τὰ πολυπληθῆ καὶ σοβαρὰ γεγονότα, ἅτινα ἔσημείωσαν τὴν βασιλείαν Ἑμῶν, παρέλυσαν τὰς ἡμετέρας ἀγαθὰς προθέσεις καὶ ἀπέτρεψαν Ἑμᾶς ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἐκείνου. Ἀνήκει εἰς τὸν χρόνον ὡς καὶ εἰς τὴν σύνεσιν, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες θὰ ἔλθωσι μεθ' Ἑμᾶς, νὰ συμπληρώσωσι καὶ τελειώσωσι, ἔργον τοσοῦτον μέγα καὶ ὠραῖον, τοσοῦτον δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον. Εἰς αὐτοὺς κληροδοτοῦμεν τὸν κλῆρον τοῦτον παραγγέλλοντες αὐτοῖς, ὅπως ἐργασθῶσιν ἄνευ διακοπῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ γαλήνης καὶ συνέσεως.

Ἄλλ' ὅμως πρόσφατοι καὶ ἐπίμονοι ἐκθέσεις πεμφθεῖσαι πρὸς Ἑμᾶς κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς ἐκ πάσης χώρας ἀναφέρουσι τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀντιταχθῆ ἰσχυρὸν πρόχωμα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς μισαλλοδοξίας, τῆς αἰρέσεως, τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἀναρχίας, τὸ ὁποῖον νεώτεροι ἀνακαινισταὶ προσπαθοῦσι νὰ εἰσαγάγωσι μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἀποβλέποντες εἰς βουλὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον περιωρισμένας, ἀπερισκέπτους, παρουσιαζόμενοι δὲ ὑπὸ εὐσχήμους προφάσεις, ὅπως ἐπίτηδες παρεκτρέψωσι τὸν ἀληθῆ τεκτονισμὸν διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς φύσεως αὐτοῦ, καὶ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν καταφρόνησιν καὶ τὸν ἐξαφανισμὸν τοῦ Τάγματος.

Ὁμολογοῦμεν καὶ Ἑμεῖς αὐτοὶ τὴν κατεπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην, μανθάνοντες πάντα ὅσα σήμερον συμβαίνουσιν εἰς τὰ ὅμορα κράτη.

Οἱ λόγοι οὗτοι ὡς καὶ ἕτεροι οὐχ' ἦττον σοβαροί, μὰς ἐπιβάλλουσι τὸ καθήκον νὰ συναθροίσωμεν καὶ συντάξωμεν εἰς ἓν ἥμῃνον Τεκτονικὸν Σῶμα, πάντα τὰ τοῦ Σκωτικοῦ Συστήματος, ὧν αἱ διδασκαλῖαι εἰσὶ, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν σχεδὸν αἱ αὐταὶ πρὸς τοὺς ἀρχαίους θεσμούς, οἵτινες συνετάχθησαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ οἵτινες, ἐν ᾧ εἶναι οἱ κύριοι κλάδοι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου, διαφέρουσιν ἀλλήλοις μόνον κατὰ τοὺς τύπους, γνωστοῦς

ἤδη τοῖς πᾶσι καὶ διὰ τοῦτο εὐκόλως συμβιβαζομένους. Τὰ Συστήματα ταῦτα εἰσὶ τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀρχαῖον Σύστημα, τοῦ Ἐρεδόμε (Herodotom ἢ Haredotom), τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Kilwinning τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν Αὐτοκρατόρων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως τῶν Πριγκήπων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ ἢ τῆς Τελειοποιήσεως, τὸ Φιλοσοφικὸν Σύστημα καὶ τὸ νεώτερον πάντων, ὅπερ Πρωτογενὲς καλεῖται.

Λαμβάνοντες ὅθεν ὡς βάσιν τῆς Ἡμετέρας συντηρητικῆς μεταρρυθμίσεως τὸν τίτλον τοῦ πρώτου τῶν Συστημάτων τούτων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βαθμῶν τῆς ἱεραρχίας τοῦ τελευταίου, ἀνακηρύσσομεν ταῦτα ἤδη νῦν συνηνωμένα καὶ συσσωματωμένα εἰς ἓν καὶ μόνον Τάγμα, ὅπερ, πρεσβεύον τὸ Δόγμα καὶ τὰς ἀγνάς Διδασκαλίας τοῦ Ἀρχαίου Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, περιλαμβάνει πάντα τὰ Συστήματα τοῦ Σκωτικοῦ Δόγματος, συνδεδεμένα ὑπὸ τὸ ὄνομα
ΔΟΓΜΑ ΣΚΩΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ & ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΟΝ.

Ἡ διδασκαλία θὰ χορηγηθῆται εἰς τοὺς Τέκτονας εἰς 33 βαθμούς, διηρημένους εἰς 7 Ναοὺς ἢ Κλάσεις, πᾶς δὲ Τέκτων, ὑποχρεοῦται νὰ μνηθῆ διαδοχικῶς εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν βαθμῶν τούτων, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸν ὕψιστον καὶ τελευταῖον εἰς ἕκαστον δὲ βαθμὸν ὀφείλει νὰ ὑποστῆ τὰς προθεσμίας καὶ δοκιμασίας, ἅς ἐπιβάλλουσιν αἱ Διατάξεις, Ἀποφάσεις καὶ Κανονισμοί, ἀρχαῖοι τε καὶ νέοι τοῦ Τάγματος καὶ τοῦ Δόγματος τῆς Τελειοποιήσεως.

Ὁ πρῶτος βαθμὸς ὑπόκειται εἰς τὸν δεύτερον, οὗτος εἰς τὸν τρίτον καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τοῦ Ὑψηλοῦ, τοῦ 33ου καὶ τελευταίου, ὅστις θέλει ἐφορεύει, ἐξελέγχει καὶ διοικεῖ πάντας τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦ ὁποῦ ἢ συνέλευσις ἢ ἡ συνάθροισις, θὰ εἶναι τὸ Ὑπατον Μέγα Συμβούλιον τοῦ Δόγματος ἢ Τύπου, ὁ Προστάτης καὶ Συντηρητῆς τοῦ Τάγματος, ὅπερ θέλει διοικεῖ καὶ διευθύνει συμφώνως πρὸς τὰ παρόντα Συντάγματα, ἢ ἐκεῖνα ἅτινα εἰς τὸ μέλλον

θέλουσι δημοσιευθῆ.

“Απαντες οἱ βαθμοὶ τῶν συνηνωμένων Δογμάτων ἀπὸ τοῦ 1. μέχρι τοῦ 18. θέλουσι παρεμβληθῆ μεταξύ τῶν βαθμῶν τοῦ Δόγματος τῆς Τελειοποιήσεως, κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀναλογίας καὶ ὁμοιότητας, αἵτινες ὑπάρχουσι μεταξύ αὐτῶν καὶ θέλουσι ἀποτελέσει τοὺς 18 πρώτους βαθμοὺς τοῦ Ἀρχαίου καὶ Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος. Ὁ 19ος καὶ 23ος βαθμὸς τοῦ Δόγματος, ὅπερ καλεῖται Πρωτογενές, θέλει ἀποτελέσει τὸν 20ον τοῦ Τάγματος. Ὁ 20ος καὶ 23ος τῆς Τελειοποιήσεως, καὶ ὁ 16ος καὶ 24ος τοῦ Πρωτογενοῦς Δόγματος, θέλουσιν ἀποτελεῖ τὸν 21ον καὶ 28ον τοῦ Τάγματος, οἱ Πρίγκηπες τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ θ’ ἀποτελέσωσι τὸν 32 βαθμὸν, ὑπὸ τοὺς Ὑπάτους Μεγάλους Γενικοὺς Ἐπιθεωρητάς, ὧν ὁ βαθμὸς ἔστιν ὁ 33ος καὶ τελευταῖος τοῦ Τάγματος. Ὁ 31ος βαθμὸς ἔσεται ὁ τῶν Ὑπᾶτων Δικαστῶν, οἱ Μεγάλοι Ἐκλεκτοὶ Ἰππόται Καδῶς θέλουσιν ἀποτελεῖ τὸν 30ον βαθμὸν. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Σκηνῆς, οἱ Πρίγκηπες τῆς Σκηνῆς, οἱ Ἰππόται τοῦ Χαλκοῦ Ὀφέως, οἱ Πρίγκηπες τῆς Χάριτος, οἱ Μεγάλοι Ταξιάρχαι τοῦ Ναοῦ καὶ οἱ Μεγάλοι Σκῶτοι τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου θέλουσιν ἀποτελέσει τοὺς βαθμοὺς 23,24,25,26,27 καὶ 29.

“Απαντες οἱ ὑψηλοὶ βαθμοὶ τῶν ἠνωμένων τούτων Σκωτικῶν Συστημάτων θέλουσι διανεμηθῆ, κατὰ τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν καὶ τὴν ὁμοιότητα εἰς τὰς διαφόρους κλάσεις τοῦ Ἀρχαίου καὶ Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος.

Ἐν τούτοις, οὐδέποτε καὶ ἐπ’ οὐδεμιᾶ αἰτίᾳ οὐδεὶς τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν δύναται ν’ ἀφομοιωθῆ πρὸς τὸν 33ον καὶ Ὑψιστον βαθμὸν τοῦ Ὑπάτου Μεγάλου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Προστάτου καὶ Συντηρητοῦ τοῦ Τάγματος, ὅστις εἶναι ὁ τελευταῖος τοῦ Ἀρχαίου καὶ Παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος, οὐδὲ δύναται, ἐν οὐδεμιᾶ περιπτώσει, ν’ ἀπολαμβάνῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἐξού-

σιδων, δι' ὧν περιβάλλομεν τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τούτους.

Οὕτω καθιστῶμεν αὐτοὺς δυνάμει τῶν κυριαρχικῶν καὶ συντηρητικῶν Ἡμῶν ἐξουσιῶν.

Ὅπως δὲ αἱ παροῦσαι διατάξεις, τηρῶνται σταθεραὶ καὶ ἀπρόσβλητοι, ἐντελλόμεθα τοῖς Ἡμετέροις φιλιτάτοις, γενναίοις καὶ ὑπερτάτοις Ἰππότησις καὶ Ἀρχηγοῖς τῶν Τεκτόνων νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτὰς χεῖρα βοηθείας.

Ἐδόθη ἐκ τῶν Ἡμετέρων Βασιλικῶν Ἀνακτόρων τοῦ Βερολίνου κατὰ τὰς Καλάνδας (πρώτην) τοῦ Μαΐου ἐν ἔτει Σωτηρίῳ 1786ϕ, καὶ 17ϕ τῆς Ἡμετέρας Βασιλείας.

(Τ. Σ.) Ὑπογεγραμμένος)

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

ΤΩΝ ΥΠΑΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ, ΠΡΟΣΤΑΤΩΝ, ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΩΝ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ 33ου ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΔΕΓΜΕΝΟΥ ΣΚΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ, ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΠΕΡΙΣΤΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ
— ΤΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΝ ΑΥΤΩΝ —

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ORDO AB CHAO

Τῇ συναινέσει, παρουσίᾳ καὶ τῇ ἐγκρίσει τῆς Αὐτοῦ Σεπτῆς Μεγαλειότητος, Φρειδερίκου (Καρόλου) τοῦ Β'. Ἐλέω Θεοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, Μαργράβου τοῦ Βρανδεβούργου κτλ.

Κραταιοτάτου Ὑπάτου, Μεγάλου Προστάτου, Μεγάλου Ταξιάρχου κτλ. τοῦ Τάγματος, κλπ.

Οἱ Ὑπατοὶ Μεγάλοι Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τοῦ Τάγματος, συνελθόντες ἐν Ὑπάτῳ Συμβουλίῳ, συνεσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν τὰς ἐπομένους διατάξεις, αἵτινες εἰσὶ καὶ ἔσσονται ἔσαεὶ, τὰ Συντάγματα, καὶ Καταστατικὰ αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ Κανόνες αὐτῶν, διὰ τὴν Διοίκησιν τῶν Συνόδων, καὶ λοιπῶν Τεκτονικῶν Συνεταιρισμῶν τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

”Αρθρον 1.

Πάντα τὰ ”Αρθρα τῶν Συνταγμάτων, Καταστατικῶν καὶ Κανονισμῶν τῶν γενομένων ἐν ἔτει 5762, ὑπὸ τῶν Ἐννέα Ἐπιτρόπων τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Πριγκήπων Τεκτόνων τοῦ Βασιλικοῦ, Μυστικοῦ, ἅτινα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς διατάξεις τῶν παρόντων, διατηροῦνται καὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει τηρούμενα· αἱ ἐναντία διατάξεις καταργοῦνται καὶ διαρρήδη θεωροῦνται ὡς ἄκυροι.

”Αρθρον 2.

1. Ὁ 33ο βαθμὸς παρέχει εἰς ἐκείνους τοὺς Ἐλευθεροτέκτονας, οἵτινες διὰ τοῦ βαθμοῦ τούτου ἐκοσμήθησαν νομίμως, τὴν ιδιότητα, τὸν τίτλον, τὰ προνόμια καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τάγματος.

2. Τῆς ἀποστολῆς τούτων εἰδικῶν καθηκῶν εἶναι νὰ διδάσκωσι καὶ φωτίζωσι τοὺς ἀδελφούς, νὰ διατηρῶσι παρ’ αὐτοῖς τὴν ἀγάπην, τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀδελφότητα, νὰ τηρῶσι δι’ ἑαυτοὺς καὶ νὰ ἐξασφαλίζωσι παρὰ τοῖς λοιποῖς Τέκτοσι τὴν κανονικότητα τῆς ἐργασίας ἐκάστου βαθμοῦ, νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν φροντίδα πρὸς αὐστηρὰν τήρησιν τῶν Δογμάτων, Διδασκαλιῶν, Συνταγμάτων, Καταστατικῶν καὶ Κανονισμῶν τοῦ Τάγματος, νὰ ἐφαρμόζωσι καὶ βεβαιῶσι ταῦτα πάντα εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐν τέλει δὲ νὰ δεικνύωνται πανταχοῦ ἐργάται εἰρήνης καὶ εὐσπλαχνίας.

3. Ἡ συνέλευσις μελῶν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ λεγομένη Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ ἢ τῶν Κραταιῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τάγματος, συγκροτεῖται καὶ διοργανοῦται ὡς ἑξῆς :

α. Εἰς τὰς χώρας τὰς δυναμένας νὰ κατέχωσιν Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ βαθμοῦ τούτου, ἐκ τῶν Ἐπιθεωρητῶν

ὁ ἀρχαιότερος γενόμενος δεκτός, ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος, ἐξουσίαν ν' ἀπονείμῃ τὸν βαθμὸν εἰς ἕτερον ἀδελφόν, γενόμενος αὐτὸς ἐγγυητής, ὅτι οὗτος διὰ τοῦ χαρακτηρῶς του, διὰ τῶν γνώσεών του, καὶ διὰ τῶν βαθμῶν τοὺς ὁποίους ἔχει, εἶναι ἀληθῶς ἄξιός τούτου, καὶ νὰ δέχεται τὸν ὄρκον αὐτοῦ.

β. Ἀμφότεροι κατόπιν καὶ διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου δύνανται νὰ ἀπονεύωσι τὸν ἴδιον βαθμὸν εἰς ἕτερον.

4. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Ὑπατον Συμβούλιον θὰ συγκροτηται.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ἕως ὑποψηφίων οὐδεὶς δύναται νὰ γίνῃ δεκτός εἰμὴ διὰ παμψηφίας, διὰ ψηφοφορίας γενομένης διὰ ζώσης φωνῆς ὑφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν, ψηφοφοροῦντος πρώτου τοῦ νεωτέρου, τούτέστι, τοῦ τελευταίου γενομένου δεκτοῦ.

Μία μόνη ἀποφατικὴ ψηφός, ἐὰν οἱ λόγοι θεωρηθῶσιν ἐπαρκεῖς, δύναται ν' ἀπορρίψῃ τὸν ὑποψήφιον.

Ὁ τοιοῦτος νόμος πρέπει νὰ τηρῆται εἰς πᾶσαν ὁμοίαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς πάντα ὡς ἀνωτέρω τόπον, οἱ δύο, οἵτινες πρῶτοι ἔλαβον τὸν βαθμὸν τοῦτον, ἔσσονται αὐτοδικαίως οἱ δύο πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου, ἤτοι Ὁ Κραταιότατος Ὑπάτος Μέγας Ταξιάρχης καὶ Ὁ Ἐξοχώτατος Ἀνθύπατος Μέγας Ταξιάρχης.

2. Ἐὰν ὁ πρῶτος τούτων ἀποθάνῃ, ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος ἢ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς χώρας, ὅπως μὴ ἐπανεέλθῃ πλέον, ὁ δεύτερος θέλει διαδεχθῇ αὐτόν· οὗτος δὲ θέλει διορίσῃ εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἕτερον Μέγαν Ἐπιθεωρητήν.

3. Ἐὰν ὁ δεύτερος ἀξιωματικὸς παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος, ἀποθάνῃ, ἢ ἀναχωρήσῃ διὰ παντός, ὁ πρῶτος

άξιωματικός θέλει διορίση ἕτερον ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ὅπως τὸν διαδεχθῆ.

4. Ὁ Κραταιότατος Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης διορίζει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας, τὸν Ἐξοχώτατον Μέγαν Τελετάρχη, τὸν Ἐξοχώτατον Ἀρχηγὸν τῶν Φρουρῶν καὶ ὑποδεικνύει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοὺς ἀδελφούς, ὅπως καταλάβωσι τὰ λοιπὰ κενὰ ἀξιώματα ἢ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἤθελον τυχὸν κενωθῆ.

Ἄρθρον 4.

Πᾶς Ἐλεύθερος Τέκτων κατέχων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ τὴν ἰκανότητα καὶ ὅστις ἤθελε γίνεαι δεκτὸς εἰς τὸν Ὑψηλὸν τοῦτον Βαθμὸν, ὀφείλει νὰ προκαταβαλῆ εἰς χεῖρας τοῦ Ἐξοχωτάτου Θησαυροφύλακος τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας τὸ ποσὸν δέκα χρυσῶν φρειδερίκων, ἢ παλαιῶν χρυσῶν λουδοβικίων ἢ τὸ ἰσότημον εἰς νόμισμα τοῦ τόπου.

Τὸ αὐτὸ ποσὸν ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον παρ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες ἤθελον μνηθῆ εἰς τὸν τριακοστὸν, ἢ τριακοστὸν πρῶτον ἢ τριακοστὸν δεῦτερον βαθμὸν.

Τὸ Ὑπατον Συμβούλιον ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ κανονίζει τὴν χρῆσιν τῶν καταβολῶν τούτων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Τάγματος.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶν Ὑπατον Συμβούλιον δέον ν' ἀποτελεῖται ἐξ ἑνῆς Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ 33ου βαθμοῦ, ἐξ ὧν τέσσαρες τοῦλάχιστον ὀφείλουσι νὰ πρεσβεύωσι τὸ μᾶλλον διαδεδομένον θρήσκευμα

2. Ἐὰν ὁ Κραταιότατος Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης καὶ ὁ Ἀνθύπατος Μέγας Ταξιάρχης τοῦ Τάγματος εἰσὶν

παρόντες, τρία μέλη άπαρτίζουσι τὸ Συμβούλιον καὶ ποιοῦσιν αὐτὸ ἱκανὸν νὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Τάγματος.

3. Ἐν καὶ μόνον Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ βαθμοῦ τούτου δύναται νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἕκαστον Ἔθνος, Βασίλειον ἢ Αὐτοκρατορίαν ἐν Εὐρώπῃ.

Δύνανται νὰ ὑπάρχωσι δύο, ὅσον τὸ δυνατόν ἀπομεμακρυσμένα τὸ ἐν τοῦ ἄλλου, διὰ τὰ Κράτη, Ἐπαρχίας, Ἡπείρους καὶ Νήσους τῆς Βορείου Ἀμερικῆς,

Δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ὡσαύτως δύο Συμβούλια, ὅσον τὸ δυνατόν ὁμοίως ἀπομεμακρυσμένα τὸ ἐν τοῦ ἄλλου, διὰ τὰ Κράτη, Ἐπαρχίας, Ἡπείρους καὶ Νήσους τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμῆ ἐν καὶ μόνον δι' ἕκαστην Αὐτοκρατορίαν, ἀνεξάρτητον Κράτος ἢ Βασίλειον ἐν Ἀσίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ κτλ. κτλ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Ὑπατον Συμβούλιον δὲν ἀσκεῖ πάντοτε ἄμεσον ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν κατωτέρων τοῦ 17ου βαθμῶν, ἤτοι τοῦ τῶν Ἱπποτῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς Χώρας δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην ἔστω καὶ σιωπηρῶς· ἀλλὰ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ εἶναι ἀπαράγραπτον καὶ πᾶσα Στοὰ ἢ πᾶν Συμβούλιον Τελείων Τεκτόνων οἰουδήποτε βαθμοῦ, προσκαλεῖται διὰ τῶν παρόντων, ὅπως ἀναγνωρίζῃ τὰ Μέλη τοῦ 33ου βαθμοῦ ὑπὸ τὴν ιδιότητα αὐτῶν τῶν Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Τάγματος, σέβηται τὰ προνόμια αὐτῶν, ἀπονέμῃ αὐτοῖς τὰς ὀφειλομένας τιμὰς, ὑπακούῃ αὐτοῖς, καὶ παρέχῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν δικαιοῦνται διὰ πᾶν ὅ,τι διατάξωσι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Τάγματος, δυνάμει τοῦ νόμου αὐτοῦ, τῶν παρόντων Μεγάλων Συνταγμάτων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, εἴτε γενικῶν, εἴτε εἰδικῶν, εἴτε καὶ προσωρινῶν ἢ

προσωπικῶν.

Ἄρθρον 7.

Πάντα τὰ Συμβούλια καὶ πάντες οἱ Τέκτονες τῶν ἀνωτέρων τοῦ 16ου βαθμοῦ, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ὑπατον Συμβούλιον τῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, ἵνα οἱ ἐκκαλοῦντες παρασταθῶσι προσωπικῶς καὶ παρόντες νὰ ἀκουσθῶσι.

Προκειμένου περὶ ζητημάτων τιμῆς μεταξύ Τεκτόνων οἰουδήποτε βαθμοῦ ἢ ὑπόθεσις παραπέμπεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ὑπατον Συμβούλιον, ὅπερ κρίνει καὶ πρωτοδικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Μεγάλη Σύνοδος τῶν Πριγκήπων Τεκτόνων τοῦ Βασιλικοῦ Μυστικοῦ, 32ου βαθμοῦ, ἐκλέγει ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς πρόεδρον, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ αἱ πράξεις τῆς Συνόδου ταύτης δύναται νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33ου βαθμοῦ, τὸ ὁποῖον, μετὰ τὸν θάνατον τῆς Αὐτοῦ Σεπτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, Κραταιοτάτου καὶ Παγκοσμίου Ὑπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος, θέλει διαδεχθῆ τὴν Ὑπάτην Τεκτονικὴν αὐτοῦ Ἀρχήν, ὅπως ἐξασκῆ ταύτην καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Κράτους, Βασιλείου ἢ Αὐτοκρατορίας, δι' ἣν συνέστη.

Ἄρθρον 9.

Εἰς χώραν ὑποκειμένην ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν Ὑπάτου τινὸς Συμβουλίου τῶν Ὑπάτων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, νομίμως ἰδρυθέντος καὶ ἀναγνωριζομένου ὑπὸ πάντων τῶν λοιπῶν, οὐδεὶς Ὑπατος Μέγας Γενικός Ἐπιθεωρητῆς ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐξουσιῶν, ἐὰν μὴ ἀναγνωρισθῆ καὶ ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπάτου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Οὐδείς Ἀντιπρόσωπος Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πρὸ ὀλίγου δεκτὸς γενόμενος καὶ φέρων δίπλωμα, ἢ ὅστις ἤθελε γίνη δεκτὸς εἰς τὸ μέλλον, δυνάμει τοῦ παρόντος Συντάγματος, δύναται μόνος ν' ἀπονέμη τὸν βαθμὸν τοῦ Ἱππότου Καδῶς, ἢ ἀνώτερον αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἐκδώσῃ περὶ τούτου διπλώματα εἰς τινα οἰονδήποτε.

Ἄρθρον 11.

Ὁ βαθμὸς τοῦ Ἱππότου Καδῶς, ὁ 31ος καὶ 32ος βαθμὸς, δὲν δύνανται ν' ἀπονεμηθῶσιν εἰμὴ εἰς Τέκτονας, οἵτινες ἤθελον κριθῆ ἄξιοι αὐτῶν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τουλάχιστον τριῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρον. 12.

Καθ' ὃν χρόνον ἤθελεν εὐδοκήσῃ ὁ Ἀγιώτατος καὶ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος νὰ καλέσῃ παρ' Αὐτῷ τὴν αὐτοῦ Σεπτὴν Μεγαλειότητα, τὸν Βασιλέα, τὸν Κραταιότατον Ὑπατον, Μέγαν Προστάτην τοῦ Τάγματος, Μέγαν Ταξιάρχην, καὶ Ἀληθῆ Συντηρητὴν, κτλ. ἕκαστον Ὑπατον Συμβούλιον τῶν Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἴτε νῦν νομίμως ἰδρυθὲν καὶ ἀναγνωρισθὲν, εἴτε δυνάμει τῶν παρόντων Καταστατικῶν ἰδρυθησόμενον καὶ ἀναγνωρισθῆσόμενον εἰς τὸ μέλλον, θέλει ἀπολαύει αὐτοδικαίως πασῶν τῶν Ὑπάτων Τεκτονικῶν ἐξουσιῶν, δι' ὧν περιβάλλεται νῦν ἡ Αὐτοῦ Σεπτὴ Μεγαλειότης, τὴν δὲ ἐξουσίαν ταύτην τὸ Συμβούλιον θέλει ἀσκεῖ ὡσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη καὶ ὅπουδήποτε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Χώρας, ἣτις ὑπόκειται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ὅσάκις δὲ ὑπάρχει λόγος διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ κύρους τῶν Διπλωμάτων ἢ τῶν ἐξουσιῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἢ κατὰ πάσης ἄλλης παρανομίας, συντάσσεται ἕκθε·

σις ἀποστελομένη πρὸς πάντα τὰ Ὑπατα Συμβούλια τῶν δύο Ἡμισφαιρίων

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἕνα ἢ πλείονα τῶν μελῶν αὐτοῦ Ὑπάτους Μεγάλους Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τοῦ Τάγματος, ὅπως ἰδρῶσιν ἐγκαταστήσωσι καὶ ἐγκαθιδρῶσιν Συμβούλιον τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, εἰς τινὰ τῶν ἐν τοῖς παροῦσι Συντάγμασι ἀναγραφομένων χωρῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ἵνα οὗτοι συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς πρὸς ὅσα διατάσσονται ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῃ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δευτέρου καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

2. Δύναται ὡσαύτως νὰ δώσῃ τοῖς Ἀντιπροσώποις τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδωσι διπλώματα πρὸς ἀντιπροσώπους Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς — οἵτινες δεόν νὰ κατέχωσι κανονικῶς τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν τοῦ Ἱππότου Καδῶς — δίδοντες αὐτοῖς τὸ μέρος τῆς ὑπάτης αὐτῶν ἐξουσίας τὸ ἀναγκαῖον, πρὸς ἴδρυσιν, διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν Στοῶν καὶ Συμβουλίῶν τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, ἀπὸ τοῦ 4ου μέχρι τοῦ 29ου συμπεριλαμβανομένου, εἰς μέρη ἔνθα δὲν ὑφίστανται Ὑπερτάτοι Στοαὶ ἢ Συμβούλια νομίμως ἰδρυθέντα.

3. Τὸ χειρόγραφον τοῦ Τυπικοῦ τῶν Ὑπερτάτων βαθμῶν δὲν δύναται νὰ δοθῇ εἰς οὐδένα ἕτερον πλὴν τῶν δύο πρώτων ἀξιωματικῶν ἐκάστου Συμβουλίου ἢ εἰς ἀδελφὸν ἔχοντα τὴν ἀποστολὴν νὰ μεταβῇ εἰς τινὰ Χώραν πρὸς ἴδρυσιν τοιούτων Συμβουλίῶν.

Ἄρθρον 14.

Εἰς πάσας τὰς Τεκτονικὰς Τελετὰς ἢ λιτανεῖας τῶν Ὑπερτάτων βαθμῶν, τὸ Ὑπατον Συμβούλιον ἀκολουθεῖ τελευταῖον, οἱ δὲ δύο πρώτοι αὐτοῦ Ἀξιωματικοὶ ἀκολουθοῦσιν ὕστατοι πάντων τῶν Μελῶν ἀμέσως προηγουμένου

τοῦ Μεγάλου Λαβάρου καὶ τοῦ Ξίφους τοῦ Τάγματος.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ Ὑπατον Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς ἐπὶ τριήμερον ἐκάστης τρίτης νομηνίας· συγκαλεῖται καὶ συχνότερον, ἔάναι ἐργασίαι τοῦ Τάγματος τὸ ἀπαιτῶσι καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἐπέιγῃ.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν μεγάλων ἐπισήμων ἑορτῶν τοῦ Τάγματος τὸ Ὑπατον Συμβούλιον ἔχει τρεῖς ἰδίας ἑορτάς· κατὰ τὰς καλάνδας τοῦ Ὀκτωβρίου (1), τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Δεκεμβρίου καὶ κατὰ τὰς καλάνδας τοῦ Μαΐου (2)

Ἄρθρον 16

Ἐκαστος Ὑπατος Μέγας Γενικός Ἐπιθεωρητής, ὅπως ἀναγνωρισθῆ καὶ δυνηθῆ ν' ἀπολαύῃ τῶν προνομίων τῶν παρομαρτούντων εἰς τὸν τριακοστὸν τρίτον βαθμὸν, δέον νὰ ἐφοδιασθῆ διὰ τῶν Πιστοποιητικῶν καὶ Διαπιστευτηρίων αὐτοῦ Γραμμάτων, ἐκδεδομένων συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ βαθμοῦ τούτου· τὰ γράμματα ταῦτα ἀφίενται αὐτῷ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς καταβολῆς εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας, τοῦ τιμήματος, ὕπερ τὸ Ὑπατον Συμβούλιον τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ θέλει ὀρίσει, ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει αὐτοῦ καὶ τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ παραλλάσῃ. Θὰ καταβάλλῃ πρὸς τούτοις, τῷ Ἐξοχωτάτῳ Ὑπάτῳ Μεγάλῳ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ Γραμματεῖ, εἰς ἀμοιβὴν τῶν κόπων αὐτοῦ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν γραμμάτων καὶ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Σφραγίδος, ἓνα Φρειδερικὸν ἢ παλαιὸν Λουδοβίκικον, ἢ τὸ ἀντίστοιχον ποσὸν εἰς νόμισμα τοῦ τόπου.

2. Ἐκαστος Μέγας Γενικός Ἐπιθεωρητής ὀφείλει νὰ

(1) 1 Ὀκτωβρίου.

(2) 1 Μαΐου.

κατέχη πρὸς τούτοις βιβλίον τῶν πράξεων αὐτοῦ, οὐτινος ἐκάστη σελὶς εἶναι ἠριθμημένη, πρὸς τούτοις ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία σελὶς θὰ ὀρίζωνται ὡς τοιαῦται δι' εἰδικῆς σημειώσεως. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δεόν νὰ ἐγγραφῶσι τὰ Μεγάλα Συντάγματα, τὰ Κατάστατικά καὶ οἱ Γενικοὶ Κανονισμοὶ τοῦ Ὑπερτάτου Τεκτονισμοῦ.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ὀφείλει νὰ γράφῃ ἐν αὐτῷ ὁ ἴδιος πάσας τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡσαύτως δὲ καὶ ἀπαγορεύσεως.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ποινάς.

3. Οὗτοι θέλουσιν ἐπιδεικνύει πρὸς ἀλλήλους τὰ Βιβλία καὶ τὰ Διπλώματα αὐτῶν καὶ ἀμοιβαίως θὰ ἐπιθεωρῶσι ταῦτα, παντοῦ ἔνθα ἤθελον συναντηθῆ καὶ ἀναγνωρισθῆ.

Ἄρθρον 17.

Ἡ πλειονότης τῶν ψήφων εἶναι ἀναγκαία, ὅπως δώσῃ τὸ νόμιμον κύρος εἰς τὰς πράξεις τῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἰς τὸν τόπον ἔνθα ὀφίσταται Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου. βαθμοῦ, νομίμως ἐγκατεστημένον καὶ ἀνεγνωρισμένον. Ἐπομένως εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ἢ τὸ ἔδαφος τὸ ὑπὸ τοιοῦτου Συμβουλίου ἐξαρτώμενον, οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τούτων δύναται, ἰδίῳ ἀτομικῷ δικαιώματι νὰ ἀσκῆσιν ἐξουσίαν τινά, ἐκτὸς ἐὰν ἔλαβε πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἄδειαν παρὰ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τούτου, ἢ ἐὰν ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἀνήκων εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν ἤθελεν ἐξουσιοδοτηθῆ ἐγγράφως, ὅπερ ἐγγραφὸν καλεῖται Ἐκτελεστήριον.

Ἄρθρον 18.

Πάντα τὰ ποσὰ τὰ εἰσπραττόμενα ὡς εἰσφοραὶ, — λεγόμεναι δικαιώματα εἰσδοχῆς, — διὰ μῆσιν εἰς τοὺς ἀνω-

τέρους τοῦ 16ου βαθμοῦ μέχρι τοῦ 33ου συμπεριλαμβανομένου, θὰ καταβάλλονται εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας, τῇ φροντίδι τῶν Προέδρων καὶ Θησαυροφυλάκων τῶν Συμβουλίων καὶ Ὑπερτάτων Στοῶν πάντων τῶν βαθμῶν, τῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου Γραμματέως καὶ Ἐξοχωτάτου Θησαυροφύλακος τῆς Ἱερᾶς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ διαχείρισις καὶ ἡ χρῆσις τῶν ποσῶν τούτων διευθύνεται καὶ ἐπιβλέπεται ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου, ὅπερ καθ' ἕκαστον ἔτος δέχεται ἀκριβῆ καὶ ἀπόλυτον λογοδοσίαν περὶ αὐτῶν τὴν λογοδοσίαν ταύτην φροντίζει ν' ἀνακοινοῖ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ Συνεταιρισμοῖς.

ΣΥΝΕΖΗΤΗΘΗ, ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ

ἐν τῷ Μεγάλῳ καὶ Ὑπάτῳ Συμβουλίῳ τοῦ 33ο βαθμοῦ, νομίμως καταρτισθέντι, προσκληθέντι καὶ συνελθόντι τῇ συναινέσει καὶ παρουσίᾳ τῆς Αὐτοῦ Σεπτῆς Μεγαλειότητος ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ, τοῦ Δευτέρου τὸ ὄνομα, Ἐλέφ Θεοῦ, Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, Μαργράβου τοῦ Βρανδεβούργου κτλ. κτλ. Κραταιοτάτου Ὑπάτου, Μεγάλου Προστάτου, Μεγάλου Ταξιάρχου, Μεγάλου Παγκοσμίου Διδασκάλου καὶ Ἀληθοῦς Συντηρητοῦ τοῦ Τάγματος·

Τὰς Καλάνδας τοῦ Μαΐου, (1 Μαΐου) 5786, Α. . Φ. . καὶ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως 1786.

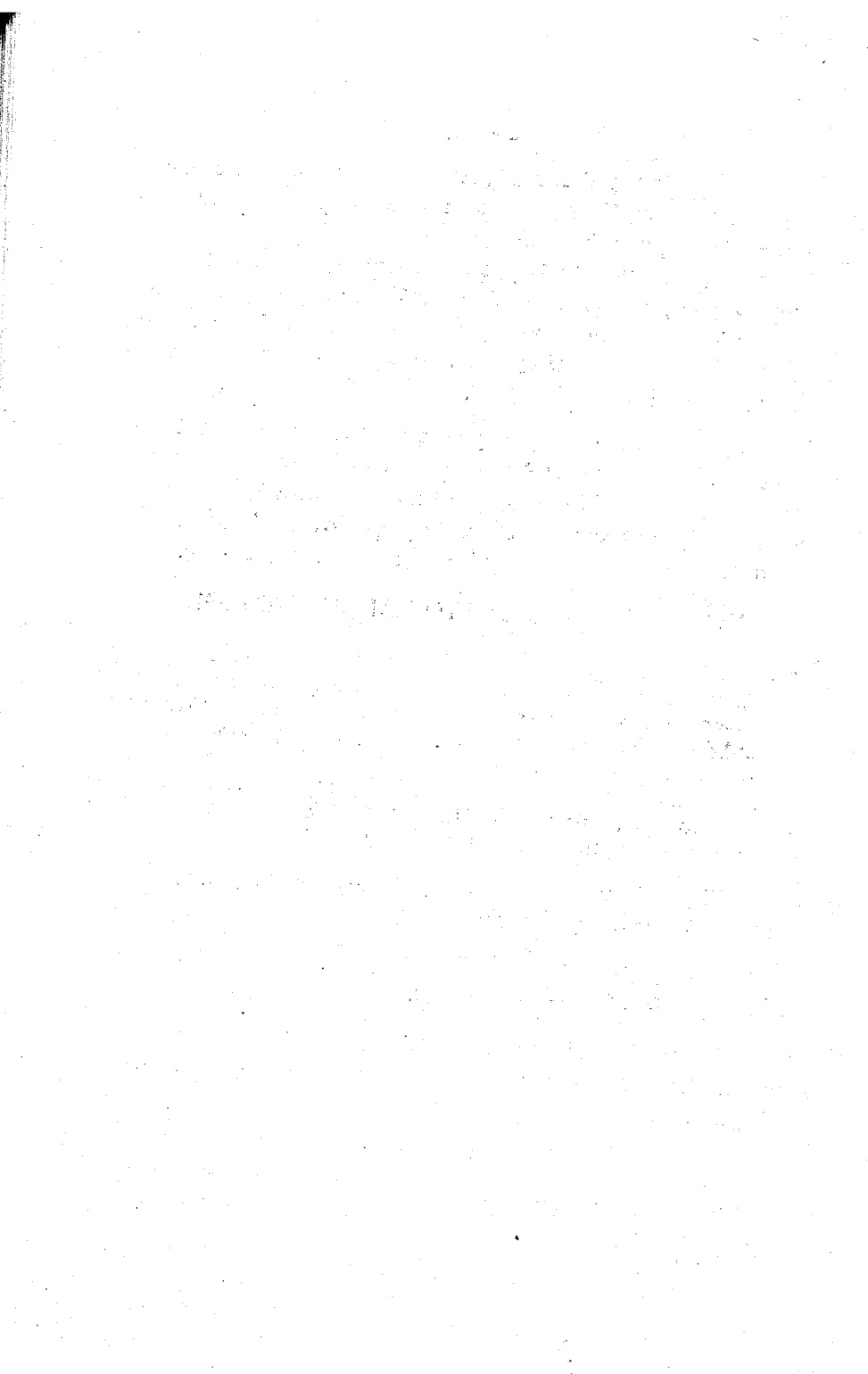
(Ὑπογεγραμμένοι) (*) STARK — (*) — (*) — H. WILHELM — D'ESTERNO — (*) 1) — WOELLNER.

Ἐκυρώθη καὶ ἐδόθη ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ Βασιλικῇ Κατοικίᾳ ἐν Βερολίνῳ κατὰ τὰς Καλάνδας (1) τοῦ Μαΐου, Σωτηρίου ἔτους 1786, 47^{ου} τῆς Ἡμετέρας Βασιλείας.

(Τ. Σ.) (Ὑπογεγραμμένος)

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ

(1) Οἱ ἀστερίσκοι ἀντικαθιστῶσιν ὑπογραφὰς δυσαναγνώστους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΩΝ

ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΝΓΑΓΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ 33ο ΒΑΘΜΟΥ

"Άρθρον 1.

Τὸ λάβαρον τοῦ Τάγματος εἶναι ἀργυροῦν λευκὸν) με χρυσὰς παρυφάς, καὶ φέρει ἐν τῷ μέσῳ τανυσίπτερον μέλαινα δικέφαλον ἀετὸν, ἔχοντα χρυσοῦν τὸ ράμφος χρυσοῦς τοὺς πόδας καὶ κρατοῦντα διὰ μὲν τοῦ ἑνὸς ποδὸς τὴν χρυσοῦν λαβὴν διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου τὴν λεπίδα ἀρχαίου ξίφους κειμένου εἰς ὀριζοντίαν διεύθυνσιν καὶ διευθυνομένου ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά· ἐκ τοῦ ξίφους τοῦτου κρέματα λατινικὴ ἐπιγραφή: Deus Meumque Jus διὰ χρυσοῦν γραμμάτων. Ὁ ἀετὸς ἀντὶ στέμματος ἔχει χρυσοῦν τρίγωνον καὶ ταινίαν πορφυρᾶν μετὰ χρυσοῦν παρυφῆς καὶ χρυσοῦν ἀστέρων·

"Άρθρον 2.

Τὰ διακριτικὰ διάσημα τῶν Ὑπάτων Μεγάλων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν εἰσὶν:

1. Τευτονικὸς Σταυρὸς ἐρυθρὸς ἐσμαλτωμένος, φερόμενος εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους.

2. Μεγάλῃ ταινίᾳ λευκῇ ὕδατώδης, με χρυσὰς παρυφάς φέρουσα ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους χρυσοῦν ἀκτινοβόλον τρίγωνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου γέγραπται ὁ ἀριθμὸς 33, καὶ ἐξ ἐκατέρας πλευρᾶς τοῦ ὁποίου διευθύνεται πρὸς τὸ κέντρον ἀργυροῦν ξίφος. Ἡ ταινία αὕτη φερομένη ἐκ τοῦ δεξιοῦ ὤμου πρὸς τὰ ἀριστερά, καταλήγει εἰς αἰχμὴν φέ-

ρουσαν χρυσοῦς κροσσούς, εἰς τὸ κέντρον δὲ κόρυμβον ἐρυθρὸν καὶ πράσινον, ἐξ οὗ κρέμαιται τὸ κόσμημα τοῦ Τάγματος.

3. Τὸ κόσμημα τοῦτο ἐστὶ, Ἄετός ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ λαβάρου, ἐστεμμένος διὰ τοῦ χρυσοῦ τῆς Πρωσσίας διαδήματος.

4. Τὸ μείζον κόσμημα τοῦ Τάγματος φέρεται ἐπὶ τοῦ Τευτονικοῦ Σταυροῦ. Εἶναι δὲ τοῦτο ἀστὴρ ἑννέα ἀκτίνων ἀποτελούμενος ἐκ τριῶν ὑπερεντιθεμένων χρυσῶν τριγώνων. Ἐκ τῆς κατωτέρας ἀριστερᾶς πλευρᾶς πρὸς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς δεξιᾶς κατευθύνεται ξίφος, ἐν δὲ τῇ ἀντιθέτῳ διευθύνσει χεῖρ, ἣτις τῆς δικαιοσύνης καλεῖται. Ἐν τῷ μέσῳ ὁ θυρεὸς τοῦ Τάγματος, κυανοῦς καὶ ἐπ' αὐτοῦ Ἄετός ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ λαβάρου, καὶ ἔχων ἐκ δεξιῶν μὲν χρυσοῦν ζυγόν, ἐξ ἀριστερῶν δὲ χρυσοῦν διαβήτην συμπεπλεγμένον μετὰ χρυσοῦ γνώμονος. Πέριξ τοῦ θυρεοῦ περιθέεται ταινία κυανὴ φέρουσα χρυσοῖς γράμμασι τὴν λατινικὴν ἐπιγραφήν: *Ordo ab Chao*, ἡ δὲ ταινία αὕτη εὐρίσκεται ἐντὸς δύο κύκλων σχηματιζομένων ἐκ δύο χρυσῶν ὄψεων, δακνόντων τὰς ἑαυτῶν οὐράς. Ἐπὶ ἐκάστου τῶν ἑννέα μικροτέρων ἐρυθρῶν τριγώνων, τῶν σχηματιζομένων ἐκ τῆς διχοτομήσεως τῶν μεγάλων τριγώνων, εὐρίσκεται ἓν τῶν στοιχείων τῶν ἀποτελούντων τὴν λέξιν: S. A. P. I. E. N. T. I. A.

5. Οἱ τρεῖς πρῶτοι ἀξιωματικοὶ τῶν Ὑπάτων Συμβουλίων φέρουσιν, ὡσαύτως, λευκὴν ζώνην ἢ ταινίαν μετὰ χρυσοῦς κροσσούς εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευράν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Μεγάλῃ Σφραγίς τοῦ Τάγματος εἶναι ἀργυροῦς θυρεός, φέρων δικέφαλον αἰτὸν ὅμοιον πρὸς τὸν τοῦ Λαβάρου τοῦ Τάγματος, ἐστεμμένον δὲ διὰ τοῦ χρυσοῦ διαδήματος τῆς Πρωσσίας, ὑπεράνω τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει χρυσοῦν

ἀκτινωτὸν τρίγωνον φέρον ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἀριθμὸν 33 δύναται ἐν τούτοις ὁ Ἄετος νὰ φέρῃ ὑπεράνω αὐτοῦ εἴτε τὸ στέμμα, εἴτε τὸ τρίγωνον.

Εἰς τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ θυρεοῦ καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ πόδας τοῦ Ἄετοῦ εὐρίσκονται ἐν ἡμικυκλίῳ τριάνκοντα τρεῖς χρυσοὶ ἀστέρες.

Τὸ ὅλον περιβάλλεται διὰ τῆς ἐπιγραφῆς « Ὑπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου βαθμοῦ τῆς »

Ἐγένετο ἐν τῷ Ὑπάτῳ Συμβουλίῳ τοῦ 33ου βαθμοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν, μῆνα καὶ ἔτος.

(Ὑπογεγραμμένοι) (*) STARK, D' ESTERNO (*) H. WILHELM, D. . . . , WOELLNER.

Ἐγκρίνεται

(Τ. Σ.) (Ὑπογεγραμμένος)

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ

